

taler stadig om Landet, ikke om Købstæderne og Stationsbyerne, thi de er forholdsvis heldigt stillede, de har i alt Fald ikke faa Lærerkrafter til Raadighed. Naar jeg tænker mig, hvorledes en saadan Skole skal komme frem, gaar mine Tanker altid tilbage til Tiden umiddelbart efter 1864. Det var da ikke Skoler eller Institutioner eller Sammenslutninger, man startede. Det var Mændene, der var der først, de kom med den glødende Interesse for at hjælpe deres Land paa Fode. De kom og sagde: Vi har Mod og Krafter, vil I hjælpe os? Og saa hjalp man her og der. Hjælpen var der, saa snart Mændene var til Rede.

Mit Ideal af Ungdomsskolen, Skolen for den saakaldte Lømmelalder, er de nuværende Efter- og Fortsættelsesskoler. Jeg bor paa nært Hold af en Del af dem og har saa at sige daglig færdedes i en enkelt af dem. Jeg indrømmer, at der er en stor Skavank ved dem, den nemlig, at de er saa vanskeligt tilgængelige for Smaafolks Børn. Velhavende Forældre har Raad til at betale for deres Børn, men selv om der gives en Del Understøttelse, kniber det at faa ret mange af de mindre bemidlede Børn med. Der er det, at Taget efter min Mening skal tages. Jeg har ikke noget imod at være med til forsøgsvis at starte Skoler paa kommunal Grund, men jeg tror ikke, det fører frem. Jeg tror, det er det private Initiativ, der skal til. Og naar vi er klare over, hvor stor og vigtig Sagen er, faar vi ogsaa nok Raad til at ordne Tingene saaledes, at saa mange, der ønsker at komme med, kan komme med. Jeg tør ikke sige, at det skal være 5 Maaneders Kursus, som de fleste af de nuværende Skoler har, men jeg tror, det skal være sammenhængende Kursus. Det skal helst være Kostskoler. Det skal ikke være saaledes, at Eleverne gaar hjem og sveder ud, hvad de har hørt. Naar de kun skal paa Skole med 3—4 Dages Mellemrum, gaar der for meget til Spilde. Skal Undervisningen virkelig føre til noget godt, maa det være sammenhængende Kursus, f. Eks. fra 3 til 5 Maaneder. Hvis den højtærede Minister var velvilligt stemt overfor noget saadant, tror jeg, at Tiden nu var særdeles heldig til at gøre et Forsøg ud fra de bestaaende Efterskoler. Jeg ved, at en Del af dem paa Grund af de urolige Forhold vil komme til at staa omtrent tomme til Vinter. Økonomisk rider de nok den Storm af, men jeg synes, at det er en Skam, at de Lærerkrafter, som de har i saa rigeligt Maal, ikke skal tages

i Brug. Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister vilde tage dette under Overvejelse, thi saa kunde der maaske findes Udveje til at gøre Forsøg, og vi kunde derved mulig naa til en Erkendelse af, ad hvilken Vej man bedst skal gaa frem.

Munk-Poulsen: Jeg vil bringe den højtærede Forsvarsminister min Tak for den Velvillie, hvormed han har modtaget den Henstilling, som det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) og jeg rettede til ham angaaende Redningsmandskabets Pensionsforhold. Det glæder mig, at Ministeren er villig til at drøfte en Forbedring af dem med Finansudvalget. Jeg kan ikke tænke mig, at der i Finansudvalget skulde vise sig Vanskelighed ved at gennemføre denne baade betimelige og retfærdige Reform. Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister samtidig vilde prøve paa at gennemføre den lille Reform, jeg har omtalt med Hensyn til Olietøj og Støvler til Redningsmandskabet, saa at det ikke skal være et Par Aar, inden denne Reform bliver gennemført. Jeg skal ikke diskutere Spørgsmaalet videre med den højtærede Minister om den Modstand, som vi mente har fundet Sted mod Indførelse af Motorer i Redningsbaade. Den højtærede Minister har ikke mødt saadan Modstand, og det er jo ret rimeligt, at Modstanden ikke er den samme overfor den højtærede Minister som overfor os andre almindelige Mennesker, men jeg tror, at adskillige af dem, der har syslet med disse Tanker i de sidste Aar og haft Lejlighed til at drøfte dem med Ledelsen af Redningsvæsenet, er af den Mening, at der virkelig fandtes en saadan Modstand. At den nu er overvundet, er kun glædeligt, og det er Hovedsagen.

Den højtærede Trafikminister mente ikke at kunne efterkomme Ønsket om Nedsættelsen af en Kommission til Ordningen af Forsendelsen af Fisk paa vore Jernbaner, men han vilde derimod foranstalte en Forhandling mellem et Udvalg af Fiskernes og Fiskehandlernes Repræsentanter og maaske enkelte andre og Jernbaneledelsen. Jeg vil hertil sige, at da jeg fik det Indtryk af Ministerens Udtalelse, at det skulde være en velvillig, forstaaende Forhandling, der skulde føres, og man altsaa kan vente sig en saa vidtgaende Imødekommen fra Jernbanevæsenet, som det overhovedet er muligt, skal jeg gerne være med til at anbefale, at vi faar en saadan Forhandling. Ethvert nok saa lille Fremskridt paa dette Omraade modtager vi med Taknem-